

S-A CONTRAZIS APOSTOLUL PAVEL CU SINE ÎNSUȘI?

În oricare discuție privitoare la Sabat, trebuie luate în considerare și scrierile apostolului Pavel. În capitolele anterioare am arătat modul de viață al apostolului precum și credințioșia cu care a păzit multe zile de Sabat. Este interesant că scrierile apostolului Pavel sunt folosite ca armă de denigrare a Sabatului. A fost el un ipocrit? S-a contrazis cu el însuși? A fost un laș care nu a avut curajul să trăiască pe față lucrurile pe care le-a predicat? Sau în epistolele sale ne oferă un nou concept al unei noi dispensațiuni creștine? Acest capitol va examina scrierile sale iar dumneavoastră veți cântări dovezile.

“Cercetați toate lucrurile. Păstrați tot ce este bun.”

Însuși apostolul Pavel a dat acest sfat, pentru că în zilele sale curente noi își făceau apariția în biserica care avea nevoie de cernere.

Câte legi existau în Vechiul Testament?

Chiar dacă răspunsul tău este una sau două, vom dovedi poziția corectă din scrierile apostolului Pavel. Avem câteva versete biblice din scrierile lui. Din lecturarea rapidă a acestora s-ar părea că legea celor Zece Porunci ar fi fost înlăturată la cruce și înlocuită cu ceva diferit.

“Și, în trupul Lui, a înlăturat vrăjmășia dintre ei, Legea poruncilor, în orânduielele ei...” Efeseni 2:15.

“Pentru că, odată schimbată preoția, trebuia numaidecât să aibă loc și o schimbare a legii.” Evrei 7: 12

“A șters zapisul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit, pironindu-l pe cruce.” Coloseni 2:14

Dar atunci când ne întâlnim cu texte ca:

“Deci, prin credință desființăm Legea? Nicidecum. Dimpotrivă, noi întărim Legea.” Romani 3:31

Acestea sunt exemple de texte care trebuie să fie clarificate pentru că, în lipsa unor explicații documentate, pot să apară probleme de interpretare.

În Vechiul Testament ne întâlnim cu două legi

Una dintre ele cerea jertfe. Cealaltă lege este legea celor Zece Porunci. Acestea mai sunt cunoscute sub denumirile de Legea Ceremonială și Legea Morală. Dacă aceste două legi ar fi fost una și aceeași, atunci Sabatul ar fi fost desființat odată cu jertfele. De asemenea, Sabatul poruncii a patra nu este un precept ceremonial între alte nouă precepte morale, după cum susțin unii. Cele Zece Porunci sunt scrise clar iar Dumnezeu a spus

“Acestea sunt cuvintele pe care le-a rostit Domnul...fără să adauge ceva.” Deuteronom 5:22

Este simplu de înțeles și diferă de toate cererile legilor ceremoniale – pentru păcat, necurăție, ofrandă și multe altele. Leviticul conține 27 capitole și fiecare cuprinde instrucțiuni detaliate cu privire la ritualurile și serviciile legate de slujbele de la sanctuar. Cele Zece Porunci se găsesc în doar 15 versete din Exodul 20.

Legea celor Zece Porunci

În Noul Testament se afirmă de repetate ori că ceva a fost anulat dar, trebuie să vedem ce a fost anulat. Care este legea de care nu mai avem nevoie? Deja am descoperit că cele Zece Porunci au fost scrise pe table de piatră cu degetul lui Dumnezeu și așezate în Chivotul Legământului. Cealaltă lege a fost scrisă de Moise într-o carte și așezată ‘lângă’ și nu ‘în’ interiorul chivotului. Cartea scrisă de Moise nu a fost pusă niciodată în chivot, sub tronul harului, între cei doi heruvimi. Diferența se poate vedea foarte ușor.

Atunci când regele Solomon a sfințit Templul din Ierusalim, Chivotul Legământului a fost adus în Templu iar Biblia ne spune că

“În chivot nu erau decât cele două table de piatră, pe care le-a pus Moise în el la Horeb...” 1 Împărați 8:9.

De asemenea, în Deuteronom 4:13 stă scris:

“El și-a vestit legământul Său, pe care v-a poruncit să-l păziți, cele zece porunci; și le-a scris pe două table de piatră.”

Cu siguranță, cele Zece Porunci sunt una dintre legile Vechiului testament. Aceasta este Legea lui Dumnezeu care este veșnică și a rămas neschimbată. Este regula vieții și ne arată păcatele noastre. Este legea care ne prezintă nevoia de un Mântuitor. Isus a venit să moară pentru noi pentru că noi am păcătuit, iar aceasta înseamnă călcarea celor Zece Porunci și nu nerespectarea sau călcarea legii ceremoniale.

“Ferice de cei ce păzesc poruncile lui ca să aibă drept la pomul vieții” Apocalips 22:14 (engleză, BKJV)

Prin urmare, aceste porunci sunt valabile și trebuie să fie păzite până la timpul în care va fi dată răsplata, la a doua venire a Domnului Isus.

Prin contrast, ce știm despre Cartea Legii, care era baza sistemului ceremonial?

Pe timpul împăratului Iosia, la 350 ani după domnia lui Solomon, Casa Domnului sau minunatul templu construit de împăratul Solomon, era părăsit și profanat. Împărații care au domnit înainte de el s-au închinat la idoli și au construit altare păgânești în curtea Casei Domnului. În timpul lucrărilor de restaurare, marele preot a găsit o carte pe care a înmănat-o scribului Șafan, care a citit-o. Imediat după aceea, acesta s-a dus cu cartea la împărat și i-a citit-o și lui. La auzirea cuvintelor acesteia, împăratul și-a sfâșiat hainele, pentru că și-a dat seama că atât el cât și poporul său au desconsiderat de multă vreme poruncile lui Dumnezeu. A adunat imediat pe toți bătrânii poporului și le-a citit cuvintele cărții găsite în Casa Domnului. În același timp, a făcut un legământ înaintea lui Dumnezeu. În acesta, a hotărât să umble și să împlinescă cuvintele cărții pe care au găsit-o. Poporul a fost de acord cu el. Templul a fost curățit iar toate vasele care au fost folosite pentru închinarea la soare, lună, stele și toată oștirea cerurilor au fost scoase afară și făcute una cu pământul. Altarele idolatre au fost dărâmate. Această curățire a sistemului de închinare s-a răspândit din Ierusalim și până în Samaria.

Atunci când toată această reformă a fost dusă la îndeplinire, împăratul Iosia a adunat tot poporul pentru a sărbători Paștele **după cum a fost scris în cartea legii**. Acesta este doar un exemplu prin care putem demonstra că nu legea celor Zece Porunci a fost aceea care a fost găsită. Poruncile privitoare la sărbătoarea Paștelui nu sunt cuprinse în cele Zece Porunci. Acestea nu cuprind orânduiele privitoare la jertfe. Este amintit că nici un Paște nu a mai fost sărbătorit ca acela pe care l-a sărbătorit împăratul Iosia împreună cu poporul, după legea lui Moise. Cu adevărat, a fost o ocazie memorabilă.

Cartea Legii sau codul de legi al copiilor lui Israel este menționată și în cartea lui Neemia. Atunci când copiii lui Israel s-au reîntors din captivitatea babiloniană, au reconstruit zidul exterior al Ierusalimului și i-au pus porțile, au căutat în cartea spițelor de neam a fiecărei familii pentru a vedea cine sunt cei care pot ocupa funcțiile de leviți, cântăreți și ușieri. De asemenea, au fost rânduite și gărzi. Când toate acestea au fost terminate tot poporul s-a adunat și l-au rugat pe preotul și cărturarul Ezra să aducă sulurile sfinte ale cărții legii pentru a citi din ea. Au construit un pedestal de lemn pe care l-au așezat în fața Porții Apelor. De pe această platformă cărturarul Ezra le-a citit din carte și împreună au binecuvântat pe Domnul Dumnezeu. Tot poporul s-a închinat înaintea Domnului și a strigat cu glas tare “Amin, Amin.” Astfel, tot poporul a putut să asculte cuvintele cărții legii din care cărturarul Ezra citea de dimineața până după masa. Poporul asculta în timp ce leviții explicau înțelesul celor citite. Datorită robiei care a durat 70 de ani, poporul a pierdut înțelegerea legii. Dar, în timp ce ascultau cuvintele citite, poporul a început să plângă și a fost nevoie de cuvintele de îmbărbătare din partea lui Ezra și a lui Neemia, aceștia spunând că ziua în care se aflau nu era o zi de tristețe, dar una de bucurie. Ei au fost motivați să meargă pe munții din apropiere și să aducă de acolo ramuri de măslin, cedru, mirt și palmier pentru a construi corturi în care să locuiască timp de șapte zile. Unii au construit aceste corturi pe acoperișul caselor iar alții au folosit spațiul din curțile caselor sau chiar pe străzi. Alții și-au construit corturile în curțile Casei Domnului care încă nu a fost reconstruită. Cartea lui Neemia menționează că sărbătoarea

Corturilor nu a mai fost sărbătorită de pe timpul când copiii lui Israel s-au așezat în Țara Făgăduită, pe timpul lui Iosua.

“Și a fost o foarte mare veselie.” Neemia 8:17

Sărbătoarea Corturilor era ultima din ciclul sărbătorilor ceremoniale care caracterizau anul religios iudaic. Era o sărbătoare în care tot poporul trebuia să se bucure. Fiecare dintre aceste sărbători erau însoțite de jertfe de mulțumire și arderi de tot în cinstea Domnului. Zilele cuprinse în aceste sărbători erau considerate zile de sabbat. Acestea erau considerate deosebite în care nu trebuia făcută nici o lucrare. Erau zile în care tot poporul se aduna pentru studiu și rugăciune. Acestea erau deosebite față de Sabbatul poruncii a patra și puteau să se încadreze în oricare zi a săptămânii. De exemplu, Paștele începea cu o zi de Sabbat. Iudeul credincios din timpul lui Pavel se ducea la Ierusalim de trei ori pe an pentru a participa la cele mai importante sărbători ceremoniale: Paștele, Ziua Cincizecimii sau Rusaliile și Sărbătoarea Corturilor înainte de aceasta el a trebuia să se ducă într-un loc pe care Dumnezeu îl alegea dinainte. Toate aceste sărbători sunt prezentate în Leviticul capitolul 23.

Levitic 23 începe cu o explicație a Sabbatului Domnului. Dacă este o zi în care nu se lucra, care urma celor șase zile lucrătoare atunci aceasta implica ziua Sabbatului care trebuia serbat săptămânal, porunca a patra fiind temelia veșnică a acestei orânduiei divine. Este numită ziua de odihnă, zi în care trebuia să aibă loc o adunare sfântă în cinstea Domnului. Acesta este Sabbatul poruncii a patra, chiar dacă în capitolul respectiv este scris împreună cu sărbătorile ceremoniale. Sabbatul din Levitic 23 cuprinde două puncte esențiale care fac legătura cu Sabbatul poruncii a patra și nu cu sabbatele ceremoniale:

a) Este numit Sabbatul Domnului – recunoaște numele Creatorului

b) Este cuprins în ciclul săptămânal, ziua a șaptea urmând după fiecare șase zile lucrătoare.

Leviticul 23 prezintă o listă a sărbătorilor anuale și se termină cu aceste cuvinte, prezentând un contrast evident între sabbatele ceremoniale și Sabbatul săptămânal al Domnului.

“Acestea sunt sărbătorile Domnului...Afară de acestea să păziți Sabbatul Domnului...”

Levitic 23:37-38.

În de acord cu Exodul 31:16, Sabbatul săptămânal trebuia să fie un legământ necurmat, un semn veșnic între Dumnezeu și poporul Său. Sabbatul este cingătoarea de aur care îl unește pe om cu Creatorul său. Este interesant faptul că Sabbatul este numit ‘legământ’ prin aceasta fiind diferit de sărbătorile legii ceremoniale care sunt numite orânduiei sau învățături. În Noul Testament citim despre cartea legii următoarele:

“Blestemat este oricine nu stăruiește în toate lucrurile scrise în cartea Legii, ca să le facă.” Galateni 3:10

Unii dintre creștinii iudei au încercat să se reîntoarcă la păzirea lucrurilor scrise în cartea Legii. Apostolul Pavel le reamintea că făcând aceasta, ei luau asupra lor o povară de ritualuri și ceremonii care nu mai trebuiau să apese asupra lor.

“Prin faptele Legii ați primit voi Duhul sau prin auzirea credinței?”

Apostolul continuă explicând că legea ceremonială, sau cartea legii la care făcea referință nu era decât un îndrumător la Hristos dar, odată ce Hristos a venit, această carte a legii și-a pierdut valabilitatea. Hristos a venit cu făgăduințe mai bune iar prin jertfa Sa, El poate să ne ofere iertarea care aduce cu sine o conștiință clară și liniștită. Înainte de venirea lui Isus, jertfele nu erau decât metoda prin care copiii lui Israel erau ajutați să înțeleagă ideea privitoare la un înlocuitor nevinovat care avea să moară ca jertfă de ispășire pentru păcatele lor.

Moise a scris această carte le porunca și sub conducerea lui Dumnezeu. Nu a fost opera lui Moise, dar a fost inspirată de Duhul lui Dumnezeu cu o valabilitate pentru o anumită perioadă de timp.

“După ce a isprăvit Moise în totul de scris într-o carte cuvintele legii acesteia, a dat următoarea poruncă leviților care duceau chivotul legământului Domnului: ‘Luați cartea aceasta a legii, și puneți-o în chivotul legământului Domnului, Dumnezeului vostru, ca să fie acolo ca martoră împotriva ta.’” Deuteronom 31:24-26

De ce era cartea legii un martor împotriva lor?

Cartea legii cuprindea ritualurile și ceremoniile vieții religioase a poporului Israel și avea scopul de a-i proteja pe aceștia să nu calce Legea Morală. Dumnezeu a numit Cele Zece Porunci Legământul pe care El l-a făcut cu copiii lui Israel și l-a scris pe tablele de piatră care au fost puse în Chivotul Legământului. Copiii lui Israel, urmașii lui Avraam, prietenul lui Dumnezeu, au făgăduit să păzească acest legământ. Dumnezeu știa despre intențiile lor și a afirmat că este bine ceea ce ei doresc să facă dar de asemenea, El a știut că ei nu înțelegeau importanța legământului făcut cu Dumnezeu, fără să-și dea seama de slăbiciunea inimii lor și de incapacitatea de a păzi poruncile lui Dumnezeu prin propria lor putere, fără a apela la puterea lui Dumnezeu.

Dumnezeu l-a spus lui Moise:

“O! De ar rămânea ei cu aceeași inimă ca să se teamă de Mine și să păzească toate poruncile Mele, ca să fie fericiți pe vecie, ei și copiii lor!” Deuteronom 5:29

Învățăturile, orânduielele și legile erau reglatorul conștiinței naționale care ajutau poporul să înțeleagă voința lui Dumnezeu cu ei. Prioritare erau jertfele și circumciziunea dar, acum Dumnezeu aduna un grup de oameni cu scopul de a face din ei poporul Său, depozitarii Legii Sale sfinte, care arătau națiunilor din jur că Dumnezeu este singurul Dumnezeu adevărat. El cunoștea slăbiciunile lor. Ei nu au ieșit din robie decât de foarte puțin timp și acum trebuiau să învețe sensul responsabilității. Ei au promis că vor împlini voința lui Dumnezeu; dar această făgăduință a fost uitată peste doar câteva zile. Prin urmare, Dumnezeu le-a oferit legea ceremonială care includea principiile deja existente privitoare la tăierea împrejur și la sacrificii. Luată în ansamblu, acestea nu erau decât o detaliere și un obiect de studiu al celor Zece Porunci și a planului lui Dumnezeu de a instrui poporul Său pentru ca acesta să trăiască în ascultare și credincioșie față de El. Cuvintele cuprinse în această carte a legii interziceau copiilor lui Israel să se amestece cu națiunile din jurul lor iar în felul acesta, se evita amestecarea tradițiilor omenești cu principiile divine. După cum am văzut deja, aceasta a fost întotdeauna o problemă pentru ei. Poporul era foarte ușor de înșelat iar intenția lui Dumnezeu a fost să nu lase nepăzită nici o intrare pentru ispite.

Dacă oamenii ar fi ascultat de legea lui Dumnezeu încă de la început, nu ar fi fost nevoie de circumciziune pentru a face o separare vizibilă între poporul Său și celelalte națiuni. Dacă ei nu ar fi căzut în idolatrie atunci nu l-ar fi pierdut din vedere pe adevăratul Dumnezeu Creator, iar Legea Sa nu ar fi trebuit să fie proclamată pe muntele Sinai. Datorită slăbiciunii promisiunilor lor făcute la muntele Sinai, Dumnezeu le-a dat legile scrise în carte lui Moise iar acestea erau necesare doar până la venirea lui Isus în trup pentru a-i învăța pe oameni Cuvântul lui Dumnezeu și pentru a suferi moartea pe cruce. Cartea legii a avut un rol provizoriu și temporar.

În mod particular, sistemul simplu de jertfe care era cunoscut încă din cartea Genezei și-a pierdut frumusețea. Scopul jertfirii unui miel era de a arăta în viitor spre jertfa desăvârșită a Mielului lui Dumnezeu pe crucea de la Calvar. Dar acum, acest sistem a devenit pervertit datorită influențelor obiceiurilor neamurilor păgâne din jurul lor. La Sinai, Dumnezeu le-a dat instrucțiuni detaliate privitoare la aceste jertfe sfinte și de asemenea cu privire la forma de închinare care trebuia să ia ființă în templul pe care urmau să-l construiască. Acestea sunt motivele pentru care cartea legii era martoră împotriva lor.

Deci, vedem că existau două legi clare și distincte în același timp –

1. Legea Morală sau cele Zece Porunci, scrise pe două table de piatră de Dumnezeu cu însuși degetul Său – *“Având în dreapta Lui focul Legii.”* Deuteronom 33:2

Aceasta era legea care a fost pusă în Chivotul legământului.

2. Legile ceremoniale privitoare la slujbele de la sanctuar împreună cu legile civile și sanitare ale noii națiuni au fost date de Dumnezeu lui Moise care le-a scris cu mâna sa într-o carte. Această carte a fost pusă lângă Chivotul Legământului, separat de cele Zece Porunci.

Pavel și Legea.

În scrisorile sale, apostolul Pavel scrie mult despre ‘lege’ iar cunoștințele de bază pe care ni le pune la dispoziție ne oferă posibilitatea de a determina cu claritate la care lege se referă precum și implicarea Sabatului în toate acestea. Dacă se referă la cele Zece Porunci, atunci și

Sabatul este implicat. Dacă se referă la oricare altă parte a legii ceremoniale, atunci Sabatul nu este în discuție. Contextul ne arată despre ce vorbește apostolul. Să aplicăm în continuare unele texte prezentate și care sunt folosite în mod comun pentru combaterea valabilității Sabatului zilei a șaptea.

Coloseni 2:14-17: *A șters zapisul cu poruncile Lui care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit, pironindu-l pe cruce. A dezbrăcat domniile și stăpânirile, și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce. Nimeni dar să nu vă judece cu privire la mâncare sau băutură sau cu privire la o zi de sărbătoare, cu privire la o lună nouă, sau la o zi de Sabat, care sunt umbra lucrurilor viitoare dar trupul este al lui Hristos.*

‘Zapisul cu poruncile’ era Cartea Legii scrisă de Moise scrisă la porunca Domnului și avea rolul de a proteja cele Zece Porunci. Era împotriva lor pentru că era o conștiință vie pentru ei. Despre această carte scrie apostolul că a fost pironită pe cruce. Zilele de sabat la care se referă sunt marile zile de sărbătoare. Biblia spune foarte clar că acestea nu erau decât o umbră a lucrurilor viitoare. Ele nu erau realitatea, dar erau un tip, un simbol al lui Hristos. Dar acum, Hristos, realitatea tuturor lucrurilor a venit iar ceea ce era tipul și-a pierdut valabilitatea. Ioan Botezătorul a spus: ‘Iată Mielul lui Dumnezeu.’

Isus era jertfa noastră pentru păcate. În 1 Corinteni 5:7,8, Pavel spune că ‘Hristos, Paștele noastre a fost jertfit.’ Toate simbolurile despre care scrie cartea legii s-au împlinit în Hristos.

Printre primii Creștini, această realitate a fost acceptată în mod treptat iar sărbătorile și ritualul circumciziei (tăierea împrejur) nu au fost părăsite imediat. Deja am scris despre călătoria de reîntoarcere a lui Pavel la Ierusalim și despre grupele de frați cu care s-a întâlnit în fiecare port din drum. El se grăbea să ajungă la Ierusalim pentru a fi acolo cu ocazia Zilei Cincizecimii.

PUNCTE DE MEDITAT:

- a. Este demn de notat că nicăieri în Biblie, cele Zece Porunci care conțin și Sabatul poruncii a patra nu sunt numite ‘Orânduiele’ dar poartă numele de ‘Legământ.’
- b. Vă dați seama ce greșală se poate comite atunci când încercăm să descriem Sabatul ca fiind o umbră a lucrurilor care vor urma? Biblia vorbește foarte clar că Sabatul este un memorial a ceea ce a avut loc în trecut, ceea ce este tangibil – crearea lumii, care ne arată puterea și unicitatea viului Dumnezeu. Sabatul nu este un tip sau un simbol sau o umbră. Este o realitate vie.

Prin urmare, aceste versete nu fac referință la nici o schimbare a Sabatului Zilei a șaptea odată cu moartea lui Hristos.

Galateni 4:9-11. *Dar acum, după ce ați cunoscut pe Dumnezeu, sau mai bine zis, după ce ați fost cunoscuți de Dumnezeu, cum vă mai întoarceți iarăși la acele lucruri începătoare, slabe și sărăcicioase, cărora vreți să vă supuneți din nou? Voi păziți zile, luni, vremi și ani. Mă tem să nu mă fi ostenit degeaba pentru voi.*

Mai departe el vorbește despre Hagar și Sara, femeia roabă și femeia slobodă.

De aceea, fraților, noi nu suntem copii celei roabe, ci al femeii slobode.

Contextul imediat ne arată că aceste versete vorbesc despre lucrurile scrise în legea ceremonială. Luni, vremi și ani nu sunt menționate în cele Zece Porunci. Este bine să ne aducem aminte că în Biblie, Legea celor Zece Porunci este numită Legea Slobozeniei.

Contextul epistolei către Galateni este o problemă care era prezentă nu numai în acea biserică, și anume, tăierea împrejur a creștinilor care veneau din rândul Neamurilor. Galateni 3:17 spune foarte clar că, credința te conduce la botez iar botezul te unește cu Hristos. Iar în Hristos, nu este nici Iudeu și nici Grec. În El, toți sunt una. Mai târziu, în capitolul 5:1-5 apostolul afirmă:

Rămâneți dar tari și nu vă plecați iarăși sub jugul robiei. Iată, eu, Pavel, vă spun că, dacă vă veți tăia împrejur, Hristos nu vă va folosi la nimic. Și mărturisesc iarăși, încă o dată oricărui om care primește tăierea împrejur că este dator să împlinească toată Legea.

Apostolul ne spune că, dacă te întorci și accepți tăierea împrejur, trebuie să păzești toată legea ceremonială împreună cu toate orânduile și învățăturile ei. În Galateni 5:6 el accentuează importanța credinței care lucrează prin dragoste spre ascultare și nu importanța legii ceremoniale ca îndrumător spre Hristos. Nu este de mirare că apostolul se simțea necăjit de către cei care îi tulburau pe creștinii încât în Galateni 5:12 afirmă:

Și schilodească-se odată cei ce vă tulbură!

El întreabă rugător:

Cât despre mine, fraților, dacă mai propovăduiesc tăierea împrejur, de ce mai sunt prigonit?

Până în acest punct, epistola către Galateni tratează despre tăierea împrejur și legile ceremoniale. A folosi aceste versete pentru a combate Sabatul înseamnă a da falsă interpretare a acestora. Nicăieri în aceste versete nu se află ceva ce ne-ar învăța sau ar vorbi despre o schimbare sau o anulare a Sabatului săptămânal.

Romani 14:5. *Unul socotește o zi mai presus decât alta; pentru altul, toate zilele sunt la fel. Fiecare să fie deplin încredințat în mintea lui.*

Principiul după care trebuie să ne ghidăm este de a citi textul în întregime și apoi a compara verset cu verset fără a privi la ceea ce pare a scrie la prima vedere sau la ceea ce spune versetul de la care pornim. Acest verset vorbește despre zile. Contextul capitolului este despre mâncare și băutură. Am putea spune că despre acestea se vorbea și în legea ceremonială dar versetele vorbesc despre verdețuri care slujesc drept hrană. Acestea nu apar în orânduile și învățături. Cheia întregului capitol este versetul 7: nici unul nu trăiește pentru sine. Este ușor a intra în dispute care nu zidesc, și care aduc și dubii în mintea acelor care nu sunt tari în credință. Apostolul ne învață să nu fim argumentativi sau judecători ai celor din jur, dar ne cere să fim convinși pe deplin de ceea ce facem, pentru a putea oferi un motiv al speranței care este în noi. Nu este foarte clar la ce se referă apostolul pe parcursul acestui capitol, nu se referă clar la legea ceremonială sau a celor Zece Porunci, dar cu siguranță amintește o problemă care exista în Roma. Se părea că unii dintre frații din biserică se puneau la încercare între ei pentru a determina tăria credinței creștine dar apostolul Pavel afirma că suntem răspunzători față de cei care sunt mai slabi sau fac primii pași în credință. Noi nu trebuie să tulburăm în nici un fel credința celui de lângă noi.

Întrebarea care se ridică este dacă toate acestea au ceva în comun cu închinarea? Menționează ceva ce ar duce la concluzia că toate acestea au legătură cu Sabatul? Aceleași versete sunt folosite de către consumatorii de carne în discuțiile lor cu vegetarienii și de către băutorii de alcool în controversele lor cu adepții ceaiului. În atmosfera de 'toleranță' care este predominantă politicii religioase din zilele noastre, aceste versete sunt folosite pe larg, după cum se potrivesc celor ce abuzează de ele dar, în acestea precum și în contextul capitolului sau al celorlalte epistole ale lui Pavel nu se află un punct în care să găsim suport unei atitudini greșite. Noi nu trebuie să trecem de ce Stă Scris. Romani 14 nu poate fi folosit ca suport în discuțiile privind păzirea Duminicii împotriva închinării în ziua sabatului sau ca argument că toate zilele sunt la fel iar închinarea se poate aduce lui Dumnezeu în toate zilele sau în fiecare zi sau în nici una din ele, dacă credem că așa este corect și suntem sinceri. Nicăieri în acest text nu se poate afla o dovadă care ar duce la concluzia că sfințenia și binecuvântarea care a fost pusă asupra Sabatului ar fi fost îndepărtată și transferată asupra altei zile. Nu există nici o dovadă care să ne dea dreptul de a folosi aceste versete pentru acest scop. Versete folosite izolat nu au greutatea unui argument folosit pro sau contra unei afirmații.

2 Corinteni 3:7-11. *Acum, dacă slujba aducătoare de moarte (cele Zece Porunci care ne arată păcatele și ne aduc sub condamnarea morții), scrisă și săpată în pietre, era cu atâta slavă încât fii lui Israel nu puteau să-și pironască ochii asupra feței lui Moise, din pricina strălucirii feței lui, măcar că strălucirea aceasta era trecătoare...în adevăr, dacă ce ara trecător era cu slavă, cu cât mai mult va rămânea în slavă ce este netrecător!*

Acest text este puțin diferit și trebuie citit cu atenție.

Conform acestor versete, ce a fost înlăturat? Legea celor Zece Porunci? Sau slava de pe fața lui Moise? Fața lui Moise strălucea de slavă atunci când acesta a coborât de pe muntele Sinai dar, slava aceasta a fost trecătoare. Slava celor Zece Porunci nu a pălit niciodată.

Fiecare pact sau înțelegere își are regulile ei de bază. Cele Zece Porunci sunt temelia legământului veșnic cu Dumnezeu. Legământul este o înțelegere cu Dumnezeu prin care suntem readuși la ascultare și armonie cu Legea Sa. Această Lege rămâne glorioasă în pofida atitudinilor noastre răsculătoare. Va-ți putea imagina cât de diferită ar fi fost lumea dacă această Lege ar fi fost păzită pe întreg pământul?

În aceste versete nu găsim nimic care să sprijine schimbarea zilei de închinare sau abolirea Legii celor Zece Porunci.

Deci, ce a fost șters la cruce?

Multe lucruri au fost șterse pentru că acestea erau simboluri care arătau spre Hristos și spre diferitele aspecte ale lucrării Sale. Sistemul jertfelor care era valabil încă din timpul Edenului, preoția levitică împreună cu toate ceremoniile Sanctuarului instituite la Sinai precum și tăierea împrejur, toate acestea și-au pierdut valabilitatea la cruce. Ele și-au împlinit rolul în planul lui Dumnezeu de a-i salva pe păcătoși.

În fiecare dezbatere cu privire la Sabat în scrierile lui Pavel trebuie să luăm în considerare cele două legăminte.

Ce sunt Vechiul și Noul Legământ? În Vechiul Testament se vorbește despre două legăminte. Apostolul Pavel vorbește despre ele în Romani 9:4.

Ei sunt Israeliți, au înfierea, slava, legămintele (mai mult decât unul), darea Legii, slujba dumnezeiască, făgăduințele.

El continuă să vorbească despre legăminte în epistolele către Romani, Galateni, Efeseni și Evrei.

Simplificând lucrurile, argumentația bazată pe scrierile lui Pavel, împotriva Sabatului zilei a șaptea, se bazează pe credința vă Sabatul poruncii a patra era o parte a Vechiului Legământ care aparținea evreilor, legământ care și-a pierdut valabilitatea. Se spune că dispensațiunea Creștină a adus cu sine un nou legământ care nu cuprinde Sabatul Iudaic.

Galateni 4:24 spune că *Acestea sunt două legăminte: unul de pe Muntele Sinai, naște pentru robie...* iar apostolul continuă mai departe cu o alegorie despre Sara și Hagar. Este adevărat că la Sinai, cele Zece Porunci au fost date pe două table de piatră. Este adevărat faptul că ele sunt numite Legământ.

Deuteronom 4:13. *El și-a vestit legământul Său, pe care v-a poruncit să-l păziți, cele Zece Porunci; și le-a scris pe două table de piatră.*

În Deuteronom 9:9-11 de asemenea ele sunt numite Legământ.

Când m-am suit pe munte, ca să i-au tablele de piatră, tablele legământului pe care l-a făcut Domnul cu voi...

În urma unei citiri superficiale s-ar părea foarte ușor că acesta a fost Vechiul Legământ de la Sinai și acesta ar fi legământul care și-a pierdut valabilitatea odată cu răstignirea lui Hristos. Dacă ar fi așa, în mod logic și Sabatul cuprins în cele Zece Porunci ar fi fost anulat odată cu anularea Vechiului Legământ. Dar, conform metodei comparării verset cu verset pentru a permite Bibliei să fie propriul ei interpret, trebuie să citim aceste versete cu mai multă atenție.

Trei motive ne sunt oferite pentru a motiva anularea Vechiului Legământ odată cu venirea lui Hristos –

1. Evrei 8:7. *În adevăr, dacă legământul dintâi ar fi fost fără cusur, n-ar mai fi fost vorba să fie înlocuit cu un al doilea.*

Acest verset ne spune că primul Legământ a fost imperfect. Sunt imperfecte cele Zece Porunci?

Psalmul 19:7 spune: *Legea Domnului este desăvârșită și înviorează sufletul.*

Însuși apostolul Pavel declară în Romani 7:12 că *Legea, negreșit este sfântă, și porunca este sfântă, dreaptă și bună.*

Având sprijinul acestor versete inspirate, ‘cusur’ nu este o descriere potrivită a celor Zece Porunci.

2. În Evrei 8:13 apostolul Pavel spune,
Prin faptul că zice: ‘Un nou legământ’, a mărturisit că cel dintâi este vechi; iar ce este vechi este aproape de pieire.

Din acest verset reiese în mod clar că vechiul legământ și-a pierdut valabilitatea și a devenit inutil. Nu mai era de nici un folos.

Dacă cele Zece Porunci și vechiul legământ sunt unul și același lucru, atunci aceasta implică și anularea celor Zece Porunci dar, apostolul Pavel face următoarea afirmație în

Romani 3:31: *Deci, prin credință desființăm noi Legea? Nicidecum. Dimpotrivă, noi întărim Legea.*

Cum putea el să le spună Evreilor că Legea și-a pierdut valabilitatea, iar Romanilor că Legea este întărită? Întorcându-ne la întrebarea cu care începe acest capitol, s-a contrazis apostolul Pavel cu sine însuși?

3. În Evrei 8:6, stă scris:
Dar acum Hristos a căpătat o slujbă cu atât mai înaltă cu cât legământul al cărui mijlocitor este El, e mai bun, căci este așezat pe făgăduințe mai bune.

Aici se spune că făgăduințele Vechiului Legământ erau defectuoase. Dacă Vechiul Legământ este una cu cele Zece Porunci atunci trebuie să mai citim încă o dată făgăduințele cuprinse în acestea. În cuvintele cu care încep cele Zece Porunci, Dumnezeu spune că El este acela care i-a scos din Egipt, din casa robiei și acesta este motivul pentru care El are autoritatea de a da aceste zece precepte. Geneza 15:13,14 ne relatează despre făgăduințele făcute de Dumnezeu lui Avraam cu privire la acest lucru cu mult timp înainte ca acestea să se întâmple. El l-a spus lui Avraam:

Să știi hotărât că sămânța ta va fi străină într-o țară, care nu va fi a ei; acolo va fi robită, și o vor apăsa greu timp de patru sute de ani. Dar pe neamul căreia îi va fi roabă, îl voi judeca Eu: și pe urmă va ieși se acolo cu mari bogății.

Această făgăduință s-a împlinit după cum Dumnezeu a spus. De asemenea, Dumnezeu i-a promis lui Avraam că sămânța sa după ce va deveni o națiune mare se va reîntoarce în țara Canaanului, care avea să fie numită țara făgăduită. Și această făgăduință s-a împlinit la patruzeci de ani după ce poporul lui Israel a primit cele Zece Porunci la muntele Sinai.

În cele Zece Porunci întâlnim o făgăduință făcută de Dumnezeu copiilor care sunt respectuoși și ascultători.

„Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara, pe care ți-o dă Domnul Dumnezeul tău.” Dacă aceasta ar fi o făgăduință instabilă, atunci ar fi straniu motivul pentru care apostolul Pavel a citat această poruncă în capitolul 6: 1-3 din scrisoarea sa către Efeseni.

Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept. “Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta este” – este cea dintâi poruncă însoțită de o făgăduință – “ca să fii fericit și să trăiești multă vreme pe pământ.”

Sunt cele Zece Porunci una și aceeași cu Vechiul Legământ? S-a contrazis apostolul Pavel cu sine însuși?

Subiectul acestui legământ este suficient de larg pentru a umple paginile unei cărți deci, ceea ce urmează nu este decât o părțică infimă despre Vechiul și Noul Legământ. Ambele Legăminte sunt în legătură strânsă cu cele Zece Porunci, ambele aducând răsplată în urma ascultării. În Vechiul Legământ, Dumnezeu a subliniat ce dorea ca ei să facă.

Exod 19:5,6. *Acum, dacă veți asculta Meu, și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi ai Mei dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu; Îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam sfânt.”* ‘Vom face tot ce a zis Domnul!’ a fost răspunsul încrezător al poporului. Nu au trecut decât câteva săptămâni și au rupt Legământul făcându-și un vițel de aur căruia i s-au închinat. Referindu-se la promisiunea făcută de ei Dumnezeu i-a spus lui Moise în Deuteronom 5:28,29,

Am auzit cuvintele pe care ți le-a spus poporul acesta: tot ce au zis este bine. O! de ar rămânea ei cu aceeași inimă ca să se teamă de Mine și să păzească toate poruncile Mele, ca să fie fericiți pe vecie, ei și copiii lor!

Ei au rostit cuvinte bune, dar inimile lor nu erau bune. Modul lor de gândire lor era legalist. Au luat hotărâri, au promis, știau ce trebuie să facă, încercau să asculte dar inimile lor erau total neconvertite așa că, ei nu erau capabili să împlinească din inimă ceea ce știau că sunt pretențiile legii.

Noul Legământ

Este numit așa pentru că a fost pecetluit ultimul, cu sângele lui Hristos atunci când El a murit pe Calvar. Acest Legământ este unul diferit. El oferă un plan de cooperare cu Dumnezeu. Atunci când răspundem chemării de a asculta de Dumnezeu în toate lucrurile, El ne dă o inimă nouă. Vă aduceți aminte că Dumnezeu dorea ca ei să aibă o asemenea inimă în ei încât să asculte de El? Ca rezultat al noii inimi care ne este dată, avem noi motive pentru a dori să-L onorăm pe Dumnezeu. Alegem să ascultăm de El iar prin credință, Îi cerem să-și împlinească făgăduințele față de noi, acestea fiind mult mai bune și mai sigure decât acelea pe care am încercat noi să le facem. În felul acesta vedem că putem deveni ascultători indiferent de cât de răsculători am fi fost. Aceasta este neprihănirea prin credință, neprihănire demonstrată de Avraam. După ce o viață întreagă, Avraam a încercat să împlinească în felul său ce a spus Dumnezeu, ca în cazul cu Agar și Ismael, după ce l-a mințit pe Abimelec că Sara este sora lui, Dumnezeu i-a pus la încercare adevărata adâncime a experienței sale spirituale. L-a rugat să ia viața singurului său fiu, Isaac, cerându-i să-l aducă ardere de tot pentru Dumnezeu. De data aceasta, Avraam nu a șovăit. Cu o putere a credinței care a încântat cerul, el a spus atunci când Isaac a întrebat despre mielul de jertfă,

Dumnezeu însuși va purta de grijă de mielul pentru arderea de tot.

Dar, în momentul în care a ridicat cuțitul să-l înjunghie pe Isaac o voce din ceruri i-a cerut să se oprească. Apoi a văzut un berbec cu coarnele încurcate într-un tufiș. Dumnezeu s-a îngrijit de Miel. Acesta este un exemplu de credință și acțiune dependentă de Dumnezeu.

Acest Noul Legământ este unul în care păcătosul nu face nici o promisiune dar se duce la Dumnezeu și cu încredere pretinde făgăduințele divine de milă, iertare și har în vreme de nevoie. Evrei 4:16. Rezultatul este ascultarea din inimă de cele Zece Porunci și nu făgăduințe rostite din puterea voinței primului legământ, care au puterea unor funii de nisip. Într-o zi, Dumnezeu va putea spune: „Aici este răbdarea sfinților care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus. Apocalips 14:22.

Dumnezeu numește Noul Legământ, Legământ Veșnic. A fost metoda lui Dumnezeu încă de la începutul problemei numite păcat. Chiar dacă se aflau sub Vechiul Legământ, evreii au avut posibilitatea de a trăi prin Noul Legământ. Întotdeauna au existat provizii de har pentru cei păcătoși. David l-a rugat pe Dumnezeu să-l dea o inimă nouă și s-a rugat pentru iertare. El știa că adevărata jertfă pentru păcat o inimă zdrobită și un duh umilit. Jertfirea de animale avea scopul de a arăta credința interioară în jertfa lui Hristos, care era valabilă pentru toate timpurile. Acestea sunt elementele Noului Legământ, dar încă nu erau ratificate de către sângele lui Hristos. Prin credință, David privea în viitor, la cruce, iar noi, tot prin credință privim în trecut, tot la cruce, dar în același timp privim și spre ceruri unde Hristos este Marele Preot al Noului Legământ unde încă își reînnoiește făgăduințele Sale față de noi. În Apocalips 14, Evanghelia este numită veșnică. Este vestea bună a mântuirii din păcatele noastre și va fi împlinită atunci când Hristos se va întoarce iar noi vom primi răsplata promisă a vieții veșnice.

Prin sângele Său, Hristos a pecetluit Noul Legământ sau Legământul cel Veșnic. Acesta pecetluiește termenii și condițiile acestuia pentru veșnicie. În timpul cât a fost pe pământ, El a introdus elementele care aveau să fie cerute atunci când Evanghelia avea să fie dusă în toată lumea. El le-a poruncit ucenicilor să învețe tot ce le-a poruncit, o Lege întreagă și o Evanghelie pe care le-a descoperit-o. a introdus botezul, Sfânta Cină, precum și făgăduința Duhului Sfânt. De asemenea le-a dat și promisiunea celei de a doua veniri. În același timp, El a înlăturat legile

rabinice referitoare la Sabat iar prin moartea sa a anulat importanța Templului împreună cu sistemul de jertfe ceremoniale. El nu a schimbat Sabatul poruncii a patra sau cele Zece Porunci. În realitate El a spus, 'Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.' Odată ce a întemeiat o instituție, din punctul de vedere a lui Dumnezeu, nimic nu mai putea fi schimbat. Pe cruce, Isus a strigat 'S-a sfârșit' iar perdeaua Templului s-a sfâșiat de sus până jos. Vechiul tipic al jertfelor care arătau spre Hristos a fost depășit. El era adevăratul Miel al lui Dumnezeu.

Statistica biblică ne arată un număr de 78 de Sabate pe care apostolul Pavel le-a petrecut în Corint. Alte 3 le-a petrecut în Tesalonic, 1 în Filipi și 2 în Antiohia. În total, 84 de Sabate. Avem o singură relatare cu privire la o adunare în ziua Duminicii iar aceasta a avut loc pe timpul nopții, sau sâmbătă noaptea spre duminică, sau duminică noaptea spre luni dimineața. Aceasta nu ne arată cu exactitate că era un timp regulat pentru servicii divine.

Ne întrebăm din nou – s-a contrazis apostolul Pavel cu sine însuși?

I-a învățat pe ucenici, a predicat, și s-a închinat într-o zi iar în scrisorile sale a poruncit păzirea alteia? În predicile sale el a accentuat,

Știți că n-am ascuns nimic din ce vă era de folos, și nu m-am temut să vă propovăduiesc și să vă învăț înaintea norodului și în case, și să vestesc Iudeilor și Grecilor: pocăința față de Dumnezeu și credința în Domnul nostru Isus Hristos.

Nu a fost nimic din ce apostolul Pavel să nu le fi spus și să nu le fi fost de folos pentru experiența lor creștină. Ar fi scris ceva adițional predicilor sale dacă aceasta este mărturisirea sa cinstită? Nici unul dintre scriitorii Bibliei nu ne-a lăsat nici cea mai mică dovadă referitoare la înlăturarea Sabatului zilei a șaptea, în favoarea Duminicii.

Dar, da! O schimbare a avut loc. Și este o schimbare de asemenea proporții, încât Duminica este păzită în toată lumea creștină și se bucură de respect și din partea altor religii. Dar, ce s-a întâmplat? Dovada acestei schimbări este incontestabilă, dar trebuie căutată în literatura seculară. Capitolul următor ne va arăta intrigile și tensiunile care au dus la o recunoaștere graduală a zilei care nu a fost Sabatul Domnului. Devine o lectură din ce în ce mai fascinantă.